

Capetown, Oktober 2010

Lief mens,

Op 10 oktober is het drie jaar geleden dat ik hier naartoe ben gevlogen met slechts een koffer met kleren. Inmiddels heb ik een heel leven opgebouwd en diverse ervaringen achter de rug. Het is een goed moment om eens terug te blikken en een tipje te lichten van de sluier van de dichtbijge toekomst.

10 oktober 2007

Ik kwam hier drie jaar geleden met een visie. Ik voelde me geroepen om jonge meiden en vrouwen te helpen hun identiteit in Christus te vinden en van daaruit hun waardigheid te herstellen. Dit klinkt heel simpel, maar is een ontzettend zware last. Zuid Afrika is het land met de hoogste cijfers als het gaat om verkrachtingen en AIDS. Steeds meer jongeren vallen meisjes ten prooi aan misbruik en zelfs babies worden misbruikt vanwege de mythe dat een maagd HIV kan wegnemen. Dit wordt nog op grote schaal geloofd. Door de AIDS epidemie zijn er steeds meer kinderen wees en worden aan hun lot overgelaten. Het gevolg daarvan is dat ze niet meer naar school gaan, in de handen van bende leiders vallen en vaak in de prostitutie en criminaliteit belanden. Mijn hart brandde en brandt nog steeds met deze last.

Drie jaar geleden kwam ik bij Restoring Wholeness terecht en begon dapper met heel veel projecten, eentje daarvan was het jeugd programma. Helaas heeft dit het licht nooit gezien. We legden contact met een plaatselijke school om in de hoogste klassen in de pauze programma's te faciliteren. Dit is waar de kinderen tussen 10 en 13 jaar inzitten. Maar ik was de enige binnen de organisatie die hier passie voor had en de hoofd van de school kwam op geen gesprek opdagen, ik moest het helaas opgeven.

Januari 2009

Bijna twee jaar geleden vonden er heel veel veranderingen plaats binnen Restoring Wholeness. De oprichter moest met spoed terug naar land van herkomst (USA) vanwege valsheid in geschriften met betrekking tot zijn visum aanvraag. Johan Obbes nam toen zijn plaats in met een nieuwe visie: pastorale centra opstarten in onze plaatselijke gemeentes. En zo kwam ik te werken in City Vineyard, begin 2009. Ik deed nog steeds pastoraat en draaide mee in de hele molen van het kerkwezen. Ik genoot van de veelzijdigheid van het geheel. In maart ging ik mee naar Namibië en daar werkte ik voornamelijk met de kinderen en jonge pre-pubers. Ik ontdekte hoe erg ik deze leeftijd mistte en

hoeveel meer input je nog kan uitoefenen op deze leeftijd waar ze op het punt staan heftige keuzes te maken die de rest van hun leven gaat bepalen. Mijn ervaring hier is dat 10-jarige meisjes al behoorlijk aan het puberen zijn, hoe dit precies komt kan ik niet met zekerheid zeggen.

September 2010

Een maand geleden is mijn betrekking bij City Vineyard plotseling opgehouden. Dit komt omdat een van de voorgangers waarmee ik werkte (ik noem zijn naam liever niet, omdat hij zijn kant van het verhaal niet kan weergeven) verliefd op mij was geworden. Dit heeft een tijd gespeeld en ik heb met regelmaat aangegeven dat hij de leiders van de Vineyard beweging moet verwittigen. Dit heeft hij echter nooit gedaan en het bleef een geheim. Zijn vrouw wist hier zelfs niet van. Het gevolg was dat ik in een positie terecht kwam die emotioneel zeer onveilig aanvoelde en er werd dusdanig gemanipuleerd dat ik uiteindelijk een gesprek aangevraagd heb met de nationaal en regionaal overzieder. Dit heeft het volgende tot gevolg gehad:

De voorganger is op non-actief gesteld, en wordt binnen zijn eigen gemeente (City Vineyard) begeleid op weg naar herstel. Hij wordt gecoached door een andere voorganger en moet in therapie gaan. Er bleek nogal wat meer aan de hand te zijn dan alleen een "oogje op mij". Meerdere vrouwen hebben mij nadien bedankt voor het opentrekken van mijn mond. Zij voelden zich ook al geruime tijd "onveilig" in nabijheid van deze man. Vanwege de schade die er verricht is, is het voor mij niet mogelijk in dezelfde gemeente werkzaam te blijven. De Nationaal directeur, Costa Mitchell, heeft in overleg met mij besloten dat ik onder de vleugel van Kenilworth Vineyard zal vallen. Het is een gemeente van ongeveer 150 mensen van alle leeftijden en zeer cultureel gemixt! Er wordt zelfs gezongen in Xhosa en Zulu.

Vanuit deze gemeente is enkele jaren geleden een initiatief ontstaan wat iKhaya le Themba heet, Huis van Hoop. Inmiddels ben ik beland bij het tipje van de sluier van de nabije toekomst.

Toekomst: Huis van Hoop

iKhaya le Themba is een dagopvang van kinderen die door AIDS hun familie kwijt zijn geraakt en erg kwetsbaar in de samenleving zijn. Het project is werkzaam in Mandela Park (township) bij Houtbay. Per dag worden zo'n 70 kinderen welkom geheten in een programma dat een holistische benadering heeft van de nood van deze kinderen. Er is een sterk therapeutisch element aanwezig waarbij kinderen de kans krijgen te rouwen en herinneringen te houden van verloren familie leden. Er wordt geholpen met schoolwerk, en ze krijgen de kans in een veilige omgeving te spelen. Ondertussen blijven ze uit de handen van bendes en alles wat daaruit voort vloeit. Na 5 uur blijven er ongeveer 30 kinderen over om te blijven eten. Deze 30 zijn er het slechts aan toe van allemaal. Er wordt samengewerkt met Social Workers die in de gemeenschap zelf bekend zijn en psychologen. Het project staat zelfs bekend bij de instituten die psychologie doceren vanwege het positieve effect op de kinderen.

Na een tijd van rust en bidden, en terug te komen bij de eerste visie die mij naar Zuid Afrika bracht, heb ik besloten contact op te nemen met Katherine die dit project runt. Ik heb inmiddels een middag meegedraaid. Ze heeft me verteld over de toekomst plannen van iKhaya Le Themba en vertelde me dat ze vooral op zoek zijn naar een pastoraal werker die er specifiek is voor de kinderen en hun geestelijke nood. Op 19 oktober heb ik een sollicitatie gesprek. iKhaya le Themba is een

liefdadigheids instelling en mijn financiële situatie zal daar ook hetzelfde blijven. Ik ontvang daar geen salaris, net als ik de afgelopen drie jaar niet heb ontvangen en zal dus uw/ jouw steun nog steeds hard nodig hebben.

In het werken met “grote mensen” heb ik belangrijke lessen geleerd, en eentje ervan is dat vaak in de kindertijd zaken mislopen waardoor ze beslissingen nemen waar ze later spijt van krijgen. Met regelmaat hoorde ik zaken zoals: Als ik toen beter had geweten, of Als er iemand was geweest die me dat had kunnen vertellen. Ik zie er naaruit terug te gaan naar kinderen, en mogelijk een effect uit te oefenen op de nieuwe generatie van Mandela Park.

Ik wil je uitnodigen om een kijkje te nemen op de website en net zo enthousiast als ik te worden 😊
www.ikhayaalthemba.com

Hoe gaat het met me?

De moeder van een vriend van mij zei het zo mooi: je hele leventje is onder je weggeschoffeld en het is niet eens jouw schuld. Ik heb een moeilijke tijd gehad , maar heb me erg opgelucht gevoeld toen mijn onmogelijke werksituatie voorbij was. Het was zeer abrupt en het heeft een tijdje oneerlijk aangevoeld. Ik heb ook vreselijk gehuild om het verlies van “mijn gemeente” en de lieve mensen erin. Toch merk ik dat ik contacten heb gehouden, vrienden zijn nog steeds vrienden en dat doet me goed.

Ik moet alleen nu een heel nieuw leventje op bouwen en dat kost veel energie. De kerk is in de zuidelijke voorsteden en ik tuf nu met de trein heen en weer maar dat is niet altijd veilig. Ik ben dus nu ook druk op zoek naar een woning daar. Het voordeel is dat wonen daar een pietsie goedkoper is dan de binnenstad. Na de beroving vlak voor mijn huis in maart wilde ik eigenlijk al uit de binnenstad weg. Ik zat al niet meer heel erg lekker, maar had nog steeds mijn werk en kerk. Vanuit Kenilworth/Wynberg is er een prima taxi route naar Mandela Park en het zou dus fijn zijn als ik per 1 november daar een nieuwe flat heb. Ik ben ook druk aan het sparen voor een auto, omdat dat me meer flexibiliteit geeft, zeker 's avonds.

Ik geniet van Kenilworth Vineyard en ken daar nu al best veel mensen. Wij hebben toen destijds met een team uit deze gemeente de outreach naar Namibia gedaan.

Ik voel me echt gedragen, door alle emoties die met verlies te maken komen, heb ik gemerkt dat de Heer heel duidelijk aanwezig was en is. Ik zie nu ook in dat het Zijn genade is geweest om mij deze situatie te halen. Ik genoot van het werken in de kerk, maar merkte wel dat de rek er een beetje uit aan het gaan was en dat ik het contact met mensen in de gemeenschap ging missen. Ik ben geboren om mijn handen vies te maken en onder de mensen/kinderen te zijn. Hij geeft mij een nieuwe toekomst. Dit is een groot dankpunt.

Wilt u of wil jij meer weten over het geschrevene, neem dan gerust contact met me op. Ik zal in de nabije toekomst wat vaker van me laten horen, omdat er zoveel gaat veranderen.

Veel liefs en Gods zegen,
Sytske Peterson
sytskep@gmail.com
tel.: 0027 84 9889 148

<u>Gebedspunten</u>	<u>Dankpunten</u>
<p>Gods wil met betrekking tot iKhaya le Themba, mijn nieuwe huisje, een auto over niet al te lange tijd en mijn gezondheid. Ik ben momenteel ziek en ben aan een redelijke zware antibiotica en prednison kuur.</p>	<p>Ten eerste voor de wijze mensen in het leiderschap van de Vineyard, het had tenslotte zo anders uit kunnen pakken. Lieve vrienden die met me huisjes kijken, me laten huilen en soms een ontbijtje voor mijn deur afgeven, en noem maar op. De genade van God die van alle omstandigheden iets goeds weet te maken. De laatste is absoluut het feit dat ik de laatste week vrede heb.</p>

Namens het thuisfrontteam

Wij zijn blij te kunnen melden dat Sytske zojuist gehoord heeft dat ze de woning gekregen heeft die ze graag wilde.

Ook zijn we als thuisfront erg trots op Sytske, hoe ze zich door deze moeilijke periode staand heeft weten te houden en we zien het als Gods leiding dat Hij een raam sluit en vervolgens een deur zal open zetten voor haar. Samen met jullie kijken we uit naar hoe Sytske haar Zuid Afrikaanse avontuur verder zal verlopen en weten dat ze geborgen is in God.